

११ "बाबा"

आशीर्वादाचा प्रेमळ हात बाबांचा असतो सदैव पाठी
 अंगणातीत आधारवडच जणू आर्चन, द्वायेन असणाऱ्यांसाठी
 संकट कुठलेही येवू दे, कशीती घडाडीने सामना
 स्वप्न जणू नये म्हणून, देती धीर या मना
 कधी प्रेमाने, कधी वागाने, सांगली समजावून
 घडणाऱ्या प्रत्येक घटनेला, अर्थ न उरतो, त्यांच्याबाबुनी
 दुःखाचे काटे रोचू नये म्हणून पसरावीती हिरवळ
 त्या भरणमळी बाटेवर असतो रनेष्टुमनांचा दरवळ
 रात्रांदिबस कष्ट सांस्त्रुनी, राखली घरदुत अब्बाघेत
 सर्वांच्या संगतीन ती शांति असणार स्वर्ग कदाचित
 ईश्या ईश्या चिमण्या पिळोना वाटविले आजवरी
 शिखा, संस्कार देवुनी घडविले, शिल्पकारच ती स्वशेखरी
 आईची असते साथ समरभूनी, जशी इंधान साखर
 घडपड त्यांची सगत असले, चाळण्यास मार्यची पाखर
 दुःखावैग होतच असव्य, आईच्या कुशीन बाळडे आधार
 जिवितातीत रंगमंचावर पण बाबांचे असनात स्वर सुप्रधार
 मातृपितृरूपा ती फेडावे कसे कळेना, देवासांबत त्यांनाही वंद्या
 ईच्छा त्यांच्या पूर्ण करुनी, जबाबदार बनूनी समाधान त्यांना देव्या

स्तोत्रे विजया पुष्पार्चनम जोशी

श्री. प्रकाश देशपांडे